

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ŘÍJEN 2024 109

GOTHARD

†Bubeneč

Milí čtenáři, stejně jako napříč lidstvem v konkrétní době, tak i napříč lidstvem v dějinách jsou skupiny lidí, kteří jsou velmi zdatní v abstraktním přemýšlení, a naopak jsou lidé, kteří takového uvažování schopni nejsou. Nejde nutně o stupeň inteligence, ale zejména v historickém kontextu jde spíše o určitou dispozici danou okolnostmi, v nichž lidé jako jednotlivci, ale i jako celé národy žili.

Pokud jejich život byl spjat s přírodou, v níž nejednou bojovali o přežití, způsob uvažování byl obvykle přizpůsoben tomu, aby to, co je ohrožuje, přežili. Pokud nebyli vůdci, na jejichž bedrech ležel osud dalších osob, pak se i jejich uvažování točilo kolem toho, co byl jejich úkol, role, co udělat a jak.

Mezi biblickými historiky, kteří se detailně zabývali časem i reáliemi, v nichž po staletí postupně vznikaly biblické knihy, je shoda v tom, že Židé (a nutno podtrhnout, že nejen oni) v té době nebyli schopni myslet abstraktně. Proto pro ně byla představa, že existuje bytí, které nemá žádnou podobu, dokonce ani žádné jméno, nemyslitelná. Tento fakt mj. vysvětlí, proč je v Tóře, tedy v nejstarších biblických spisech, tolikrát zmíněn zákaz zobrazování Boha v jakékoli podobě, jakož i důvod, proč Bůh, když se zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři, mu neprozrazuje „jméno“. „Jsem, který jsem“, čteme v českém překladu. Bůh zkrátka je.

I když termín biblického Boha je v abstraktní rovině, jeho existence je jednoznačně konkrétní, stejně jako jsou konkrétní i jeho projevy. Je ve všem a všude. I tehdy, když se kolem nich děje bezpráví, i v letech, kdy jsou někteří věrní sužováni bolestmi, ale i tehdy,

když jako vyvolený národ trpí v zajetí. S Bohem nemají spojeno pouze blaho, štěstí, dobrodíní či blahobyť. Mnohem více s ním mají propojeno vědomí neuchopitelnosti a nepochopitelnosti. Nikdo, ani ten nejzdatnější z nich, si nemůže někdy domýšlet, že by byl jen trochu rozuměl Bohu, jakož i životu, který má svůj pramen právě v Bohu.

Podobným způsobem jsou chápány jak všechny biblické ctnosti, tak i biblické nečtnosti. Termín jako takový je sice abstraktní, ale skutečnost i projevy každé jedné (ne)ctnosti jsou velmi konkrétní. Stejně jako si však Židé v každé době pod termínem Bůh i přes Jeho varování představovali někoho jiného, než ve skutečnosti je, s jinými vlastnostmi a s jinými projevy, tak je tomu i dnes. Věříme sice v Boha, ale kdybychom měli (třeba jen před svými dětmi, což je pro rodiče povinnost) vyjádřit aspoň nějaké konkrétní Boží projevy, začneme buď tápat, anebo vyjmenovávat to, co se jako Boží projev jeví osobně nám. Můžeme se tak vzdalovat od Božího zjevení mnohem více, než si chceme připustit.

A tak i láska, obětavost či vděčnost (a řada jiných krásných termínů) jsou vždy projevovaly konkrétním způsobem. A jakkoli se někomu může zdát, že obsah těchto slov je jasný, stejně jako jejich projevy, může se i do tohoto zdání promítat vlastní, nikoli Boží obsah.

Možná i věty tohoto úvodníku zařadíte do kategorie abstraktních slov a vznešených myšlenek. A souhlasím, že takovými vlastně i jsou. Pokud jste je dočetli až do tohoto místa a neztratili jste se při tom, pak jste schopni abstraktně uvažovat. Nic z toho výše napsaného by však nemělo zůstat bez konkrétních projevů a důsledků. I když je možné, že dnes žijeme spíše dobu, kdy lidé jsou schopni myslet, psát i číst abstraktně, ale už nejsou schopni to převést do konkrétních projevů.

A naopak. Možná někdo pochopí, kam tyto věty směřují... A zařídí se podle toho. Zcela konkrétně.

P. Milos

Rok 2025 byl v katolické církvi prohlášen **Svatým (jubilejním) rokem**. Poprvé se takovýto rok slavil roku 1300, když jej vyhlásil papež Bonifác VIII. (bula, opatřená olovenou pečeti papeže, kterou byl tento rok vyhlášen, je doposud uchována ve Vatikánské apoštolské knihovně), a od roku 1450 se ustálila praxe, že se jako jubilejní rok bude slavit vždy po 25 letech. Zvláštností toho nastávajícího je, že je zároveň 25. jubilejním rokem, který se slaví v tomto režimu (kromě řádných Svatých roků může být ohlášen i mimořádný, připomínající nějaké výročí anebo událost).

Každý Svätý rok je ohlášen papežskou bulou, v níž nejvyšší hlava církve nejen nastíní směr, kudy by se mělo ubírat myšlení a smýšlení katolíků v daném roce, ale také informuje o přesných datech začátku i konce, jakož i dalších termínech otevřených bazilik nebo jiných míst pro případné poutníky do Říma.

Bula papeže Františka, kterou oznámil Jubilejní rok 2025, začíná slovy **Spes non confudit** (česky Naděje nezklame). Sobě typickým slovníkem papež František nejdříve dlouze vysvětluje, co znamená biblická naděje, že nejde o bláhové doufání typu „bude lépe“, ale o tvorbu skutečné budoucnosti, kterou všichni máme aktivně vytvářet praktikováním toho, co Bůh po nás požaduje: v tom je naděje pro celé lidstvo, nejen pro katolickou církev. Máme se všichni více zajímat o to, z čeho vyvěrá tato naděje, abychom ji mohli žít nejen pro sebe, ale také ji nabízet i ostatním.

Války nejsou jediným zlem dnešní doby, ale papež v bule zmiňuje i touhu po tzv. spravedlivé pomstě, která však v lidstvu vede k nekonečnému cyklu zla, které může přerušit pouze Kristus, tedy my jako jeho „tajemné tělo“, budeme-li žít a následovat Kristův příklad životního stylu. Dalším zlem, který vede do beznaděje, je zadlužování zemí, které lze zastavit pouze smazáním dluhů a následným odpovědným chováním těch zemí, jimž jsou dluhy odpuštěny. Nás křesťany jmenovitě vyzývá k jednotě mezi sebou navzájem, k překonávání individualismu a k hledání všech možných forem komunitního života.

Svatý rok 2025 začne na vánoční vigílii 24. prosince 2024 a ukončen bude 6. ledna 2026. Typicky františkovským způsobem vybízí papež své spolubratry biskupy k fantazii a nápaditosti, jak a kde se postavit za všechny, kteří jsou ve společnosti, kde oni žijí, postaveni do situace beznaděje: konkrétně zmiňuje vězně, migranty, vážně nemocné či uprchlíky. Nemluví o tom, aby pro ně sloužili mše anebo jim chodili kázat, ale aby jako nástupci apoštolů našli správnou misijní metodu, jak jim do jejich situací vnést reálnou naději. Aby Jubilejní rok nebyl pouze rokem velkých národních poutí a setkání křesťanů v Římě.

Fantazie v prožívání Jubilejního roku by neměla chybět ani nám ve farních komunitách. **V příštím čísle Gotharda** bude tedy představen plán, kterým bychom se mohli společně ubírat. Pokud nejsme uzavřeni do sebe a slyšíme hlas papeže jako hlas kazatele, který oslovuje každého z nás. Nebo aspoň – měl by oslovovat...

MADEIRA

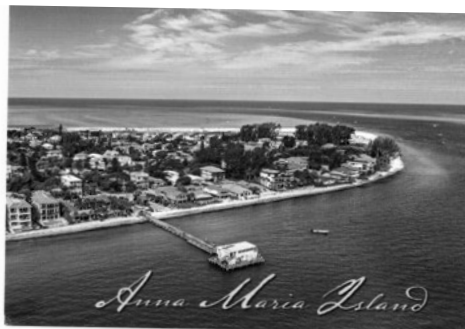
Drazí farníci, srdečně vás všechny zdravíme z „ostrova věčného jara“, jak se přezdívá Madeiře. Podnikáme výlety po tomto nádherném místě v Atlantickém oceánu a nevynechali jsme ani hrob blahoslaveného Karla Habsburského, u kterého jsme se za celou naši farnost pomodlili.

Eva a Honza Kličkovi

ANNA MARIA ISLAND

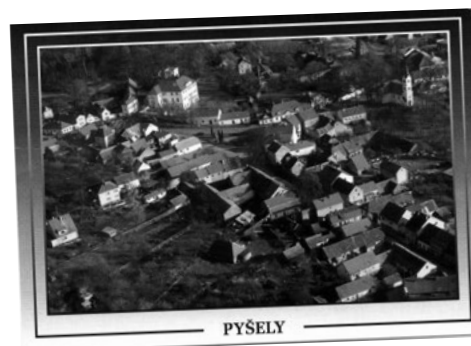
Milé sestry, milí bratři! Pozdravujeme vás z tradičního červencového pobytu v USA, který jsme letos ozvláštnili cestou na Floridu. Od palem, delfinů a kapustňáků už se těšíme na společně trávený čas u Sv. Gotharda v srpnu!

Jakub a Jessica Hankiewiczovi

PYŠELY

Pozdrav z nové farnosti (Jílové u Prahy) a nového domova (Pyšely)

Sobotkovi

ASSISI

Přijeli jsme do Assisi z Benátského bienále moderního umění – Giotto je v mnoha směrech snad modernější... Viva Italia!

František a Yvonna (Štormovi)

PREMANTURA

Zasíláme krásný pozdrav z dovolené v Chorvatsku na poloostrově Istrije, obklopeni mořem a přírodní rezervací Kamenjak. Již se nám pobyt krátí, a tak brzy na shledanou!

Helena, Štěpán a Natálka Dachovských

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI

Posílám pozdrav a vzpomínku z poutní cesty na Svatou Horu. Přeji všem vše dobré a poutníkům šťastný návrat z Francie.

Věra Benešová

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Ghana**7. října 2024 – 3. listopadu 2024**

Asi 700 metrů od ghanského parlamentu v hlavním městě Accra se nachází obrovský kráter, postupně zarůstající vysokým plevelem. Tato stavba spolka již 60 milionů amerických dolarů a zatím se nezdá, že by někdo nalezl řešení, co s ní udělat dál.

Jde o projekt Národní katedrály Ghany, na němž se shodli jak hlavní představitelé všech křesťanských církví v zemi, tak ghanská vláda a prezident. Nana Akufo Addo, jenž je ve svém úřadu od roku 2017, o necelý rok později při odhalení základního kamene katedrály řekl: „Jsme hluboce nábožensky založený národ a národní katedrála nám umožňuje historickou příležitost postavit Boha do středu záležitostí našeho národa. Slouží jako symbol naší trvalé vděčnosti Bohu za požehnání, která dává našemu národu, jenž ve své hymně zpívá: Bůh žehnej naší vlasti Ghaně a učiň náš národ velkým a silným! Mezinominační národní katedrála pomůže sjednotit náš křesťanský národ, a tím přispěje k podpoře naší jednoty a k sociální soudržnosti.“

Místo toho však megalomanský projekt, který měl být dokončený na 60. výročí nezávislosti Ghanské republiky, tedy roku 2020,

a který spolkl 3,6 ha prvotřídních pozemků v Accře, ghanský lid, historicky, složený z mnoha etnik, ještě více rozzlobil. Odhadem je v celé zemi postaveno přes 10 tisíc křesťanských chrámů, přičemž samozřejmostí jsou nejen kázání a bohoslužby pod širým nebem, ale i na autobusových terminálech, ve veřejné dopravě včetně státních autobusů nebo na křižovatkách velkých silnic.

O tom, že by Ghana mnohem více než další kostel, patřící všem a nikomu, potřebovala investovat jinde, svědčí i skutečnost, že země aktuálně čelí nejhorší ekonomické krizi za několik desetiletí a státní dluh roste nejrychleji v její dosavadní historii. Přitom ještě donedávna patřila Ghana mezi nemnoho afrických zemí, které se chlubily nejen politickou, ale i ekonomickou stabilitou. Inflace se vyšplhala na rekordních 54 procent, pod hranici chudoby velmi prudce spadla více než jedna čtvrtina obyvatelstva.

Podle biskupů, ministrů i prezidenta katedrála přiláká do Ghany křesťany z celého světa a stane se náboženským centrem celé Afriky. Má zahrnovat muzeum Bible i dokumentační centrum křesťanství v Africe, sloužit jako místo státních pohřbů i slavnostních státních i náboženských inaugurací. Zdá se však, že místo náboženského centra vznikl problém, který není jediným kráterem na duši ghanského obyvatelstva.

Večer věnovaný Ghaně – 7. října 2024:

17:30 mše svatá s úmyslem za Ghanu,
18:15 prezentace základních informací (Teodor Heller), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavek)

Od té doby, co jsme se přistěhovali do Bubenče a chodili okolo Sv. Gotharda do Stromovky, jsem se nemohla ubránit pocitu, jak moc mi připomíná kostelík sv. Filipa a Jakuba na Zličově, ve kterém jsme se před 22 lety s manželem brali.

Když naše dcera Miriam sama projevila zájem o náboženství, potěšilo mne to a k přihlášce jsem vyplnila i dotazník, kde jsem napsala po pravdě svou profesi – zahradní architekt.

Nedlouho poté se mi ozval páter Miloš s tím, že se chystá úprava zahrady po rekonstrukci fary a zdali bych se do této činnosti nechtěla z pohledu své odbornosti zapojit. Prvním úkolem byla blesková příprava na slavnostní uvítání apoštolského nuncia, který přišel požehnat rekonstruovanou faru.

Narychlo jsem tedy vylovala v zahradním centru nějaké letničky, pár trvalek (včetně dobromysli) a čtyři keříky levandule, aby na terase nebylo prázdno. Zarámovala jsem to výsevem směsi letniček Lednická radost, která se ukázala jako velmi životaschopná i v dalších letech – hlavně ostálky a šalvěje, ale i jiné druhy ze směsi jsou vhodné k řezu a v kostele ve váze i nějakou dobu vydrží.

Následovala úvaha o záhonech rostlin k řezu, keřovém zarámování farní zahrady směrem k novému bytovému domu a představa o zpřístupnění svahu... Jsem sice krajinářský architekt, ale již deset let pracuji na Památkovém ústavu. Mojí snahou je proto směřovat zahradu nejen k tomu, aby byla příjemná, funkční a produkovala květiny a zeleň pro výzdobu kostela, ale taky aby byla pravdivá a harmonicky ladila s kostelem, farou i starou Bubenčí, ve které se nachází. Snažím se proto trochu korigovat výsadby směrem k tradičním zahradním rostlinám, ale i symbolickým mariánským – pláštík Panny Marie, slzičky, nevěstin závoj, ale ráda bych tu viděla i třeba klokočí a konvalinky. Jde však stále o dialog – ať již s páterem Milošem, s kolegyní v zahradní péči Šárkou Kopovou či s dámami aranžujícími květiny. Zahrada je stále živá, mění se a kromě průběžných diskusí se i při každé brigádě či slavnosti na zahradě objeví nové pohledy na ni, nové možnosti jejího užívání a vždycky též potěší, když ji fotograf vybere na titulní stránku Gotharda :-)

Zahradní brigády jsou pro mne na jednu stranu frustrující – nejsem rozený vůdce, nejlépe umím úkolovat sebe a přerozdělování práce druhým mi úplně nejde, ale hlavně, jak potvrdí má rodina, málo chválím (snažím se, ale kritická výchova je ve mně hluboko zakořeněna) – ovšem na druhou stranu jsou to krásné chvíle, kdy se poznávám s Vámi, spolufarníky. To společné úsilí zdolat další vegetační sezónu (ať už přetvořit konkrétní část zahrady, či jen vylepšit trávník, ostříhat odkvetlé či přerostlé rostliny, shrabat listí, a hlavně přeházet kompost), vzájemnost a po počáteční modlitbě radostné odhodlání je krásným dokladem sounáležitosti všech členů v naší farnosti.

A když s někým kutáte dvacet minut zapeklí kořen, zcela přirozeně si pak i potykáte, pocit sounáležitosti je doplněn i pocitem dobře vykonané práce ve prospěch všech.

Vždy se mi pak po brigádě jde lehčeji do kostela, snáze usmívá na spolufarníky, mám pocit, že jsem přispěla i svou troškou k tomuto společenství. (Škoda jen, že své teenagerovské potomstvo momentálně nejsem tímto nadšným schopna infikovat.)

V posledních letech přišla zahrada o množství vzrostlých stromů. Loni musela být odstraněna rozlamující se třešeň, předtím nám odešel mšičí smrkovou utrápený stříbrný smrk a musely být vyměněny všechny hlohy okolo kostela. Letos nás čeká spíše sázení. Místo smrku přijde na horní zahradu hrušeň a dolů na travnatou terasu mandloň. Ta by měla poskytnout stín tam, kde bylo dříve posezení pod třešní, ale zároveň by se měla kořenovým balem vejít vedle nádrže na dešťovou vodu a být odolnější horkům přinášeným klimatickými změnami.

Příští brigáda je již 5. 10, což je v posledních letech příliš brzy na sázení stromů, ale můžeme jistě již předpřipravit jejich budoucí prostor... Těším se, že spolu zase budeme sdílet potěšení, jak nám přibývá prosátý kompost, prokoukla keřová skupina či se rýsuje okraj záhonu. Ale kromě zahrady připravené na zimu to budou pro mě hlavně všechny sdílené momenty, a pocit sounáležitosti s těmi, se kterými se nepotkávám jen v kostele :-)

Milena Andrade Dneboská

Milí čtenáři, v době vzniku tohoto čísla se naše země, zejména pak Morava a Slezsko, vzpomíná z následků ničivé povodně, která se mnoha regiony prohnala. Někteří z vás se jistě aktivně, ať už fyzicky, nebo finančně, podíleli a nadále podílejí na likvidaci této pohromy. Prosím, nezapomínejte nadále na postižené, i když se události zdají být minulé a přestávají být středem zájmů médií. Povodeň v mnoha oblastech napáchala velké škody a jejich likvidace bude v mnoha případech trvat několik měsíců.

Milena Andrade Dneboská

Co pro vás chystáme?

Do konce kalendářního roku se uskuteční dvě charitní akce. Jedna vpravdě charitní, druhá edukační, obě v prostorách fary.

1. Materiální sbírka pro lidi bez domova

Plánujeme uspořádat materiální sbírku pánského zimního oblečení. Zima je pro skupinu lidí trávících život na ulici nebo v provizorních životních podmínkách nejnáročnější období. Nenechme lidi umrznout! O konkrétní formě pomoci a komoditách jednáme s komunitou sester vincentek ze Staré Boleslavi, které se uvedené problematice dlouhodobě věnují. Všechny potřebné informace vám včas předáme formou ohlášek v kostele, plakátem a skrz sociální sítě. Akce se uskuteční v druhé polovině října.

2. Kurz poskytování první pomoci dětem

Uskuteční se! Pro velký úspěch již potřetí, i tentokrát kurz povede zástupce organizace Life Support, která se osvětě v oblasti zdravotnictví a první pomoci věnuje. Tématem kurzu bude první pomoc dětem a novorozencům. Dozvíme se, jak se ve stresové situaci uklidnit i jak konstruktivně jednat. Čeho se vyvarovat, a z čeho naopak nemít strach. Aktuálně ladíme s lektorem konkrétní termín, kurz proběhne ještě během letošního podzimu. Všechny potřebné informace vám včas předáme formou ohlášek v kostele, plakátem a skrz sociální sítě.

Koho to vlastně ještě zajímá?

Na závěr pro vás nemáme žádnou akci, ale prosbu. Nezapomínejte, že 24. února 2022 vpadlo Rusko na Ukrajinu. Plány na bleskové obsazení Kyjeva však zkrachovaly. Ukrajina se v největší evropské válce od porážky nacistického Německa brání s podporou Západu... zatím. Konflikt zuřící nedaleko našich hranic by nás neměl nechat chladnými. I přesto, že si možná klademe různé otázky o smysluplnosti válečné podpory a pomoci uprchlíkům, že možná cítíme nevděk ze strany příjemců nabídnuté pomoci, nezapomínejte, že tento konflikt s sebou nese stovky civilních obětí, že Rusko cíleně útočí na civilní cíle. To se dít nemá. Ukrajina nadále naši pomoc potřebuje!

Anežka a František

2. října 2024

206. VÝZVA K VĚRNOSTI*Deuteronomium, kap. 6*

Tato kapitola navazuje na předchozí jako její logický důsledek. Bůh prostřednictvím Mojžíše připomene svému lidu, že všechna příkázání, která od něho dostal pod horou Sinaj během putování v čase, kdy neměl žádnou zem ve vlastnictví a žil pod holým nebem bez jakéhokoliv zajištění, bude platit i v dobách následujících, tedy v čase, kdy již bude obývat vlastní území, hospodařit s nemalými majetky a uzavírat smlouvy s jinými národy. Tato příkázání jsou jak jeho povinností, tak i podmínkou k tomu, aby se Židé mohli těšit z Božího požehnání. „Bát se Hospodina“ má být permanentní stav lidského života.

9. října 2024

207. ODDĚLENÍ IZRAELE*Deuteronomium, kap. 7*

Již nejednou bylo řečeno, že Bible není knihou dějepisu, proto ji nelze číst jako historické kapitoly jednu po druhé. Desítky svatopisců, které oslovil a inspiroval samotný Bůh, se tak vzájemně doplňují a vytváří jednolitý náboženský spis: následující kapitola – alespoň ze své větší části – byla totiž napsána poté, co byl lid o svou nabytou zemi oloupen asyrským a babylonským králem. V zajetí poznává a uznává pravdu, s kterou nemá cenu bojovat: nesmí se srovnávat s ostatními národy, nemá se ptát, proč právě oni jsou vyvoleným lidem. Vyvolení neznamená mít se lépe než ostatní, ale být těm ostatním příkladem a prostředkem k přivedení na správnou cestu. Jinak nemá důvod k existenci ani Izrael, ani zbytek lidstva.

16. října 2024

208. ZKUŠENOSTI Z HISTORIE*Deuteronomium, kap. 8*

Dostáváme se zpět k hranicím zaslíbené země, do níž mají Izraelité teprve vstoupit. Hospodářský úspěch a jakási stabilita země s sebou přinese nejen sebejistotu a ztrátu strachu o vše, co mají a nemuseli by mít, ale i ztrátu strachu z Boha. Do popředí zájmu

lidí se dostane ekonomika, výnosy a obecně spokojený a naplněný pozemský život. Svět (a Židé v něm) jako by vůbec nepotřeboval Boha, je před ním a Jeho Slovem uzavřený: neposlouchá ho. Ukazuje to na důvod, proč je na prvním místě příkázání o tom, že jedině Bůh je pánem a nikdo jiný by na jeho místě neměl být. Pyšná konzumní soběstačnost je v nejbližších letech pro Izrael prvním a největším pokušením.

23. října 2024

SDÍLENÍ*Deuteronomium, kap. 5–9*

Četba a studium Bible je marné, pokud Boží Slovo následně není aplikováno do každodenního života. Proto je důležitý jak výklad, který není dán každému, ale pouze Bohem vybraným a svátostí kněžství obdarovaným jedincům, tak i vzájemné sdílení těch, kteří tento výklad poslouchají. Nejde o doplňování, upřesňování, nebo dokonce vyvracení výkladu, ale o ukázkou praktičnosti Bible, která se dá i v dnešních časech žít, i když to není vždy jednoduchá cesta. Jak se komu daří realizovat a praktikovat slyšené Boží Slovo, tak může být doplněno i nabídkou pomoci, povzbuzením, anebo minimálně zjištěním, že stejný problém s poslušností Bohu mají i další křesťané.

30. října 2024

209. ODPADNUTÍ OD SMLOUVY*Deuteronomium, kap. 9*

Není rouháním ptát se, proč Hospodin ze země vyhnal Kanaánce, a to jen proto, aby tam usadil „svůj“ lid. Nabízí se jednoduchá odpověď: protože Kanaánci byli zlí a zvrhlí, zatímco Izraelité přicházejí na toto území jako svatý lid, očištěný samotným Bohem, a svou přítomností posvětil i samotné území, které se tak stane „Svatou“ zemí. Stávající kapitola však tuto odpověď vyvrací. Izraelité nedostali zemi proto, že jsou lepší než Kanaánci, na získání této oblasti nemají nejmenších zásluh. Země jim byla darována a oni mají povinnost z vděčnosti za tento dar žít tak, jak chce Hospodin. A aby to Slovo mohli žít, musí ho nejdříve poznat.

Když se konala první „mše“, tedy když Ježíš společně s apoštoly slavil židovskou paschu, všichni přítomní nejen znali historii této večeře, ale rovněž věděli, co znamenají jednotlivé symboly během večera, jakož i to, proč nebylo možné některé podstatné prvky slavnosti změnit. Přesný popis průběhu tohoto okamžiku totiž zanechal jejich předkům sám Bůh v Tóře, a proto to je jedině Bůh, který na tom může něco změnit. Ježíš jako skutečný (vtělený) Bůh tedy tenkrát ve čtvrtek před svým utrpením a smrtí něco na židovské „velikonoční“ večeři změnit mohl. Neučinil tak. Proto ani dnes nemůže svévolně nikdo změnit podstatné věci na mši pouze proto, že mu přijdou zastaralé.

Mezi ty podstatné prvky mj. patří:

- **jen jeden z kněží je tzv. hlavní celebrant**, protože při paschální večeři byl vždy pouze jeden „otec“, i když jich tam ve skutečnosti mohlo být několik, i v několika generacích
- **pouze vysvěcený služebník (tzn. biskup, kněz anebo jáhen) může mít při mši homilii, tedy výklad Bible**, protože ostatní přítomní mohli pouze v jiné části večeře mluvit a sdílet zkušenosti s Bohem, biblický příběh vysvětloval pouze ten, který předsedal večeři
- **kněz (protože při mši reprezentuje Ježíše) musí vždy povinně proměňovat chléb i víno**, protože při oběti beránka byla vždy oddělena krev od těla a obojí mělo být použito
- **při mši nemůže být použito žádné jiné potraviny, než je obilný chléb a hroznové víno**, protože právě tyto materie byly vždy na paschálním stole a právě je proměňoval Ježíš ve své tělo a krev
- **kněz nesmí jakkoli měnit slova proměnění**, protože to je chvíle, kdy se „stává“ Kristem a musí používat jeho slova tak, jak byla zachycena (překlad do mateřské řeči musí být úředně schválen)
- **nikdo kromě kněze nemůže přijímat proměněné tělo a krev sám**, protože všem přítomným Ježíš proměněný chléb po rozlámání dával, stejně jako jim podával kalich s proměněným vínem

- **jako první musí vždy přijímat hlavní celebrant (biskup nebo kněz)**, protože nejdříve on se musí bytostně propojit s Kristem, aby ho mohl dál rozdávat ostatním
- **člověk bez platného svěcení (tedy předání Krista, vtěleného skrze kněžství do konkrétního duchovního) neproměňuje chleba ani víno v Ježíšovo tělo a krev**, ani kdyby použil přesný text proměňování

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu:

Závěrečné obřady

250. Všechno ostatní až do konce mše koná hlavní celebrant obvyklým způsobem a koncebranti zůstávají u svých sedadel.
251. Před odchodem od oltáře se koncebranti oltáři hluboce ukloní. Hlavní celebrant s jáhnem uctí oltář obvykle políbením.

Ve všeobecných pokynech pak následují články 252–272, v nichž je popsáno, jak se slouží mše, když má „kněz v kostele“ pouze jednoho člověka. Jelikož tento netvoří lid, upravují se ty části, které by se tak staly pouhou formalitou anebo symbolem. Tato část pokynů je nadepsána:

III. MŠE, KTERÉ SE ÚČASTNÍ POUZE JEDEN PŘISLUHUJÍCÍ

Slavnostní otevření c. k. státní dráhy Praha – Olomouc v roce 1845 (příjezd dvorního vlaku do Českého království)

str. 85, slp. 2

Poté Nejvyšší pánové opustili dvorní vagón a Nejjasnější zemský šéf¹ přivítal zástupce Jeho Veličenstva na hranicích své provincie. Nejvyšší zemský hofmistr Jeho Excelence pan starohrabě ze Salmů pronesl pak jménem věrných stavů proslav, který Jeho Císařská Výsost arcivévoda František Karel opětovala vřelými slovy. S podobnou vřelostí přijal Nejjasnější princ též představitele českých stavovských úřadů. Slavnostní ráz tohoto přijetí, lesk uniforem posetých vyznamenáními na hrudi zde přítomných státníků, generálové, diplomaté, zástupci stavů čtyř zemí, pohled na romanticky zbudovanou slavobránu, na slavnostně nastoupené sbory ostrostřelců a hudební kapely tří měst (Lanškrouna, Litomyše a Poličky), na v účtě shromážděné davy lidí z blízkých i vzdálených končin – to vše se slévalo v jeden mohutný dojem, který tento okamžik učinil nejkrásnější a nejvznešenější z celé cesty.

Slavnostní otevření c. k. státní dráhy Praha – Olomouc v roce 1845 (pokračování v popisu zahajovací jízdy)

str. 86, slp. 1

Asi o 8 ¾ hodině slavnostní vlak, doprovázený vznešenými tóny národní hymny a hlasitými zvoláními Vivat!, opustil stanici Lanškroun nazývanou též Žichlínek po obci, která se táhne mezi nádražím a půldruhé hodiny chůze vzdáleným městem Lanškrounem². Krajina se zde otevírá do šíře, země je pokryta loukami, poli a protáhlými vesnicemi, které jsou obklopeny půlkruhem vysokých zalesněných kopců, z jednoho místa lze dokonce vpravo v dáli spatřit Kralický Sněžník. Ve ¼ 9 hod. vlak zajel do 268 sáhů dlouhého Třebovického tunelu osvětleného lampičkami a projel jím za minutu a půl³. Zde dráha dosáhla svého nejvyššího bodu a profala rozvodí mezi řekami Moravou a Labem. Z Olomouce, která leží 114 sáhů nad hladinou Jaderského moře⁴, železniční

str. 86, slp. 2

trať stále až na několik výjimek stoupá až k rozvodí vysokému 1362 stop⁵. Této výšky však díky tunelu, nesmírně obtížně zbudovanému pod hřebenem Třebovské hory, vlak nedosáhne – ten je o 10 ½ sáhu níže, koleje jsou tedy na úrovni 1299 stop⁶.

Foto, transliterace, transkripce
a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

¹ Tj. místodržitel arcivévoda Štěpán Habsbursko-Lotrinský (1817–1867).

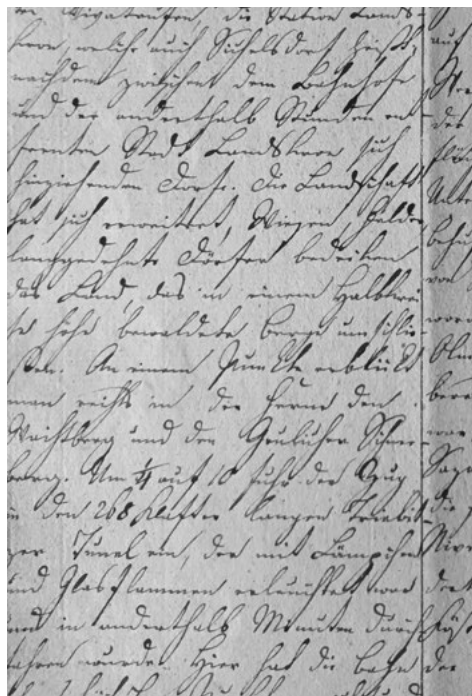
² Teprve v roce 1885 byl Lanškroun spojen s hlavní tratí lokální 4kilometrovou železnicí vedenou z Rudoltic v Čechách, která je stále v provozu. Původní nádraží Lanškroun získalo název Žichlínek (Sichelsdorf) až v r. 1876.

³ Tj. cirká 477 metrů dlouhého. Třebovický tunel patřil k nejstarším železničním tunelům ve střední Evropě. Byl postaven v letech 1842–1845 a definitivně zrušen v roce 2005 při stavbě třetího železničního koridoru, na kterém je pouze krátký nový tunel.

⁴ Tj. cirká 204,4 m.

⁵ Tj. cirká 415,2 m.

⁶ Tj. cirká 396 m.

Podzimní brigáda / 5. 10. 2024

Každá farnost je (nebo by měla být) jako rodina, která se vzorně stará o své majetky. Některé farnosti mají hodně majetků, jiné méně. Často podle toho i vypadá stav, v jakém se nacházejí. Nejde přitom pouze o kostely, kaple a fary, ale i další budovy nebo pozemky, na nichž se nacházejí lesy, pole nebo třeba parkoviště či parky. Svatogothardská farnost má ve vlastnictví dvě budovy – kostel a faru – a dvě zahrady – kolem kostela a kolem fary. Neměl by tedy být pro nás problém postarat se o ně tak, aby vypadaly doslova ukázkově. Není sice reálné, aby se o tento majetek starali všichni celoročně, ale dvakrát ročně (na jaře a na podzim) přijít a zapojit se do manuálních prací by neměl být pro nikoho problém, a to i s celou rodinou. I letos nás čeká hodně práce a můžeme ji pohodově zvládnout pouze tehdy, když nás bude dostatek. Začínáme jako obvykle v 8 hodin ráno, a bude-li chuť a nálada, někteří pak mohou společně na nedalekém Slavníku usednout k obědu.

Sčítání farníků / 13. 10. 2024

Kdysi bylo jedním z cílů pravidelného sčítání věřících katolíků rovněž obhájit před státem určité požadavky církve v oblasti školství, zdravotnictví, kultury, ale i ve finančních rozpočtech třeba pro opravy kostelů či na platy duchovních. Zhruba od roku 2012, kdy byl po letitých jednáních i průtazích přijat tzv. zákon o vyrovnání mezi církví a státem, dochází k odluce církve od státu, takže čísla o počtech praktikujících věřících slouží především pro interní potřeby církve samotné. Kromě toho, že může reflektovat a porovnat stav věřících (kromě počtu také např. věkový průměr) v celé České republice, stejné vyhodnocení může učinit i v rámci jednotlivých diecézí i farností. V jejich případě je to rovněž jedno z vodítek pro biskupy při obsazování sidelními kněžními, jejichž počet každým rokem dlouhodobě klesá.

Posvěcení / 20. 10. 2024

Výročí posvěcení kostela sv. Gotharda v Bubenči se slaví na svátek svatého Lukáše, tedy 18. října. Bylo to v roce 1801, kdy z pražských Hradčan přijel na kočáru do tehdy samostatné obce Přední Ovenec pomocný

pražský biskup Václav Leopold Chlumčanský z Přestavlk, jenž kostel vysvětil. Od toho roku bubenečtí farníci každoročně slaví posvěcení, tedy výročí posvěcení kostela, nejbližší neděli k tomuto datu. Letos to bude v neděli 20. října, kdy z pražského Nového Města, kde sídlí apoštolská nunciatura (tradiční název velvyslanectví Svatého Stolce) do Bubenče přijede nebo přijde arcibiskup Jude Thaddeus Okolo, rodák z Nigérie. Kromě mše svaté bude možné s ním po mši krátce pohovořit, než s členy pastoračních rad zasedne ke slavnostnímu obědu.

Společná modlitba růžence s knězem / 11., 18., 25. 10. 2024

Zejména v dominikánských kostelích a klášterech je často k vidění obraz, na němž Panna Maria předává svatému Dominikovi klasický růženec, tedy jakýsi řetízek z drobných kamínků, který je ukončený křížkem, na němž je zobrazen mrtvý Kristus. I když modlitba růžence, jak ji známe dnes, vznikla o staletí později, byli to právě dominikáni, kteří se postarali jak o její vznik, tak i o její rozšíření. Zatímco mniši se každý den modlili 150 latinských žalmů, laičtí bratři v klášterech neuměli obvykle číst, natož latinsky, proto těchto 150 žalmů nahrazovali 150 andělskými pozdravy z evangelia, tedy tím, co dnes nazýváme Zdrávas Maria. Dominikáni mají zásluhu i na tom, že měsíc říjen je považován za měsíc růžence, a i v naší farnosti jsme právě v říjnu zvaní, abychom se tuto modlitbu pomodlili společně.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý a pátek 17:00
biblický večer	středa 18:15

AKCE MĚSÍCE ZÁŘÍ 2024

4. 10.	výstav Eucharistie (17:00)
5. 10.	úklid kostela (8:00)
5. 10.	podzimní brigáda (8:00)
6. 10.	křest Stella Březinová (10:30)
7. 10.	Modlitba za Ghanu (18:15)
8. 10.	příprava na společný život II. (18:30)
12. 10.	křest Loreta Mareš (10:00)
13. 10.	křest Olivie Nikerle (10:30)
13. 10.	sčítání farníků (9:00, 10:30)
15. 10.	setkání vedoucích modliteb (18:30)
20. 10.	sbírka na misie
20. 10.	posvěcení kostela (10:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví. Variabilní symbol pro dar farnosti na provoz a konkrétní akce je: 5052018.

100 Kč

200 Kč

500 Kč